

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobců **a) Za zdravý Ráječek o.s.** se sídlem Zábřeh, Říční 1, a **b) J. B.**, obou v řízení zastoupených Mgr. Šárkou Podskalskou, advokátkou se sídlem Brno, Dvořákova 13, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.3.2010 č.j. KUOK/7747/2010, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9.3.2010 č.j. KUOK/7747/2010 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 8.588,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Sandry Podskalské, advokátky se sídlem Brno, Dvořákova 13.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku 8.588,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Sandry Podskalské, advokátky se sídlem Brno, Dvořákova 13.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhají přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jako nepřípustná zamítnuta jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 29.9.2009 sp. zn. Výst. 438/2009/Žák, jímž byla umístěna stavba „Ozelenění – oplocení“ na pozemcích parc. č. 3966/40 a 3969/1 v k.ú. Zábřeh na Moravě.

Namítají, že současně k žádosti téhož stavebníka probíhá územní řízení ke stavbě „*Využití obnovitelných zdrojů energie a druhotných surovin při výrobě papíru v průmyslové zóně v Zábřehu*“ (dále jen „výroba papíru“), kdy nyní posuzované ozelenění a oplocení je k uvedené stavbě související investicí, jedná se o dílčí části celkového záměru „*Průmyslová zóna Leštinská*“. Záměr výroby papíru byl posouzen v procesu EIA, kdy souhlasné stanovisko Ministerstva životního prostředí obsahovalo řadu podmínek týkajících se právě ozelenění areálu a vegetačních úprav s cílem omezit prašnost a hlučnost z tohoto záměru. Takto k nyní posuzovanému ozelenění a oplocení přistupoval i Městský úřad Zábřeh (dále jen „stavební úřad“), žalovaný však celý vztah obou staveb (ozelenění-oplocení a výroba papíru) zcela přehodnotil a považuje je za zcela samostatné a vzájemně nezávislé. Mají za to, že obě stavby nelze oddělovat, kdy odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 9 As 88/2008. Žalobce a) navíc napadá závěr žalovaného, že by jeho základním cílem nebyla ochrana přírody a krajiny a dále, že by – při souvislosti obou staveb – nedocházelo i předmětnou stavbou ozelenění-oplocení k dotčení zájmů přírody a krajiny.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že vzhledem k charakteru stavby – drátěné oplocení výšky 2m a délky 135m + pás ozelenění sestávající ze stromů a keřů podél oplocení – nemůže být žalobce b) dotčen na svém vlastnickém právu. Účinky této stavby nelze posuzovat a vztahovat k záměru výroby papíru (kde je dnes již stavba pravomocně umístěna rozhodnutím Městského úřadu Zábřeh z 8.9.2009), ale samostatně, kdy stavební úřad byl vázán návrhem stavebníka. Vzdálenost pozemků žalobce od zamýšleného ozelenění-oplocení je 70 – 100m, kdy mezi pozemky žalobce b) a místem záměru ozelenění-oplocení se nachází i vodní tok. Pokud se týká žalobce a), podle jeho stanov není jeho základním cílem ochrana přírody a krajiny. K dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny v posuzovaném případě navíc ani nedochází, když co do oplocení se jedná jen o nahrazení stávajícího plotu novým.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 29.2.2008 pod č.j. 17391/ENV/08 stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru výroby papíru na životní prostředí, kdy v podmínkách 20), 24) a 34) stanovilo nutnost výsadby vegetace kolem výroby papíru za účelem minimalizace vlivů na krajinný ráz, odstínění hlukových emisí, emisí TZ, sekundární prašnosti a za účelem maximálního urbanistického souladu s okolím. Stavebník WANEMI CZ a.s.následně 19.2.2009 podal žádost o vydání územního rozhodnutí pro umístění stavby Ozelenění-oplocení s tím, že se jedná o související investici ke stavbě výroby papíru, o čemž (o této souvislosti) stavební úřad informoval i v oznámení o zahájení územního řízení ze dne 31.3.2009. V řízení o umístění stavby Ozelenění-oplocení bylo podáno větší množství námitek majitelů okolních nemovitostí vč. žalobce b), jakož i námitky žalobce a). Jakkoli stavební úřad pojal vlastníky okolních nemovitostí i žalobce a) do okruhu účastníků řízení, jejich námitky při rozhodování o umístění stavby zamítl s argumentací, že se jedná sice o stavbu související s výrobou papíru, nikoli však natolik, že by nemohla vzniknout samostatně. V tomto řízení je řešena toliko část zamýšleného ozelenění, zbytek bude řešen v rámci posuzování stavby výroby papíru. Proti rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby bylo podáno více odvolání, m.j. žalobci a) a b). Odvolání žalobců a) a b) byla zamítnuta napadeným rozhodnutím žalovaného jako nepřípustná, když ti nejsou účastníky řízení, a to s argumentací obdobnou jako ve vyjádření k žalobě. K postavení žalobce a) lze z napadeného rozhodnutí vysledovat text: *„V daném případě sice Stavební úřad MěÚ Zábřeh, coby správní orgán prvního stupně s občanským sdružením jednal jako s účastníkem řízení, což však neznamená, že mu takové postavení skutečně náleželo. Podle ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen „občanské sdružení“) je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Jsou-li splněny tyto podmínky, náleží pak občanskému sdružení postavení účastníka územního řízení v souladu s ust. § 85 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Základním cílem občanského sdružení Za zdravý Ráječek však podle stanov, přiložených k podání ze dne 17.4.2009, není ochrana přírody a krajiny. Z tohoto důvodu se toto občanské sdružení nemůže stát účastníkem územního řízení ani v případě, kdy by došlo k dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb.“* K postavení ostatních odvolatelů jako účastníků řízení je zásadní úvaha obsažená na str. 4 a 8 rozhodnutí: *„V daném případě bylo předmětem řízení posouzení umístění stavby oplocení a využití území spočívající v ozelenění (...) Účinky stavby oplocení a realizace ozelenění nelze posuzovat a vztahovat k záměru ‚Využití obnovitelných zdrojů energie a druhotných surovin při výrobě papíru v průmyslové zóně v Zábřehu‘, ale je nutné je posuzovat samostatně. (...) Vzhledem k tomu, že územní řízení je řízením návrhovým, musí správní orgány rozhodovat pouze o podaném návrhu, stavební úřad jej nemůže rozšiřovat ani nijak upravovat. (...) průmyslová zóna a stavby v ní se budou projednávat v samostatném řízení, kdy v případě, že se prokáže stávající ozelenění jako nedostatečné, bude muset být doplněno či upraveno.“* Konkrétně k žalobci b) dále žalovaný navrhuje: *„Minimální*

vzdálenost těchto pozemků [ve vlastnictví žalobce b) – pozn. soudu] od stavby oplocení je 70m a od ozelenění pozemku parc. č. 3966/40 v k.ú. Zábřeh na Moravě 100m. Mezi pozemky ve vlastnictví J. a E.B. a posuzovaným záměrem se rovněž nachází vodní tok Moravská Sázava. Vzhledem k charakteru záměru a jeho vzdálenosti od pozemku odvolatelů tak nemůže dojít k dotčení jejich vlastnických práv.“ V rozhodnutí vychází na str. 8 ze situace, že na stavbu výroby papíru „není vydáno žádné pravomocné rozhodnutí“.

Z citovaného textu tak jedinou relevantní pasáž obsahující úvahy žalovaného o tom, zda je hlavním cílem žalobce a) ochrana přírody a krajiny, představují slova „podle stanov, přiložených k podání ze dne 17.4.2009“.

Jaký text stanov vzal vůbec žalovaný za relevantní, co ho z něj vedlo k závěru, že hlavním cílem žalobce jsou zájmy jiné než ochrana přírody a krajiny, a jakými úvahami se přitom řídil, již z napadeného rozhodnutí nikterak seznat nelze. Napadené rozhodnutí je již jen z tohoto důvodu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Pro úplnost krajský soud dodává, že podle ustálené právní teorie i praxe představuje ochrana přírody a krajiny jednu ze složek (podmnožin) ochrany životního prostředí, kdy dalšími složkami ochrany životního prostředí jsou zejm. ochrana ovzduší a ozónové vrstvy, ochrana vod, ochrana půdy, ochrana lesa, ochrana rostlinstva a živočišstva, ochrana před zdroji ohrožení životního prostředí aj. (srov. např. Damohorský, M. a kol.: Právo životního prostředí, 2. vyd., C.H.Beck Praha 2007, str. 243 a násl.). Krajský soud proto nemůže aprobovat ani úvahu žalovaného (vyslovenou až ve vyjádření k žalobě), že by přispívání k ochraně životního prostředí v sobě neobsahovalo ochranu přírody a krajiny.

Co do vzájemného provázání staveb ozelenění-oplocení a výroba papíru se žalovaný prakticky omezuje na úvahu o vázanosti stavebního úřadu návrhem s tím, že vliv stavby výroby papíru mu pro tuto vázanost nepřísluší v tomto řízení posuzovat.

Jakkoli lze v obecné rovině souhlasit s názorem žalovaného, že územní řízení je řízením návrhovým, v němž je co do rozsahu řízení stavební úřad vázán návrhem, krajský soud zastává názor, že tuto úvahu nelze zcela absolutizovat a dovádět ji k závěrům hraničícím s absurdností.

Jak uvedl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009 č.j. 9 As 88/2008-301, dostupném na www.nssoud.cz, při hodnocení staveb z hlediska vlivu na okolí a na životní prostředí samotná skutečnost, že řízení jsou vedena samostatně ohledně jednotlivých částí záměru, neznamená, že by tyto objekty měly být posuzovány každý samostatně, nikoli ve vzájemné souvislosti. Vzájemně provázané části téhož záměru je nutno při posuzování shora uvedených kritérií chápat jako celek, v jehož rámci se jednotlivé dílčí komponenty vzájemně ovlivňují.

Žalovaný se však vůbec nezabýval otázkou, zda stavby ozelenění-oplocení a výroba papíru tvoří vzájemně se ovlivňující dílčí komponenty téhož záměru či nikoli, a to v rozporu s obsahem odvolání žalobců, kteří právě vzájemnou spojitost obou

staveb namítali. I proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Připustil-li by soud absolutizaci úvahy žalovaného, že územní řízení je řízením návrhovým, v němž je co do rozsahu řízení stavební úřad vázán návrhem, a proto se ničím jiným než obsahem návrhu nesmí v řízení zabývat, vedlo by to k situaci, kdy by žalobci nebyli v řízení o ozelenění-oplocení účastníky řízení, ovšem pokud by své námitky následně uplatnili v řízení o stavbě výroby papíru, bylo by konstatováno, že jejich námitky týkající se ozelenění nejsou předmětem řízení, když právě o ozelenění již bylo vedeno samostatné řízení.

Pro úplnost soud dodává, že argumentuje-li žalovaný skutečností, že o stavbě výroby papíru již bylo pravomocně rozhodnuto, pak soudu je z jeho úřední činnosti známo, že rozhodnutí žalovaného ze dne 4.5.2010 č.j. KUOK/7742/2010, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a) proti rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 8.9.2009 sp. zn. Žák 147/2009, jímž byla umístěna stavba „*Průmyslová zóna Leštinská – Zábřeh*“ bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23.4.2012 č.j. 22 A 77/2010-30, který nabyl právní moci dne 27.4.2012 a nebyla proti němu podána kasační stížnost.

Pokud dále žalovaný v napadeném rozhodnutí naopak argumentoval skutečností, že samotná stavba výroby papíru ještě do vydání rozhodnutí nebyla pravomocně umístěna, a proto ani nemůže komplexně posoudit celý záměr, je tento jeho argument v rozporu s obsahem správního spisu [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.], kdy obsah celkového záměru stavebníka je evidentní ze stanoviska Ministerstva životního prostředí dne 29.2.2008 č.j. 17391/ENV/08, které je součástí spisu.

Krajský soud ze shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V něm bude na žalovaném, aby posoudil otázku vzájemné provázanosti staveb ozelenění-oplocení a výroba papíru a příp. dopady této provázanosti (bude-li shledána) na okruh otázek v řízení posuzovaných, potažmo na určení okruhu účastníků řízení.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci byli v řízení procesně úspěšní a vzniklo jim tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobců tvoří:

a)	zaplacené soudní poplatky		4.000,- Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátkou		
α)	odměna advokátky za zastupování v řízení ve výši 3.360,- Kč bez DPH / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:		
	1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	
	2) sepis žaloby		
	3) sepis vyjádření 3.8.2010		10.080,- Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokátky ve výši 300,- Kč bez DPH		

		/ úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900,- Kč
	γ)	DPH 19% z částek uvedených pod písm. α) - β)		2.196,- Kč
<i>Celkem</i>				<i>17.176,- Kč</i>
<i>z čehož na každého z žalobců připadá 1/2, t.j.</i>				<i>8.588,- Kč</i>

Soud proto uložil žalovanému zaplatit každému z žalobců na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokátky, který žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 17. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu